

Gaandeweg

WAT EEN BIJZONDERE SAMENLOOP VAN OMSTANDIGHEDEN! Op 26 januari was het 75 jaar geleden dat het vernietigingskamp Auschwitz werd bevrijd door eenheden van het Rode Leger. Voor die gelegenheid vond er in Jeruzalem een internationaal forum plaats dat in het teken stond van de herdenking van de Sjoa en van de opkomst van het antisemitisme en het antizionisme in onze tijd. De staatshoofden van alle Europese landen waren gekomen – behalve de president van Polen. In hun toespraken benadrukten zij allen de noodzaak om te blijven gedenken wat er destijds in Europa is gebeurd. Van dat alles is Auschwitz de collectieve naam. Het staat symbool voor het grote kwaad waartoe mensen in staat zijn, ook in onze tijd.

De Europese staatshoofden verenigd in Jeruzalem. Een knipoog naar Jesaja's visioen van 'alle volken zullen in Jeruzalem komen om de oorlog af te leren'?

Op diezelfde gedenkwaardige 26^e januari, waarop de Franse president Emmanuel Macron eveneens in Jeruzalem was, bracht het Franse ministerie van Binnenlandse Zaken het jaarlijkse rapport uit met de cijfers van racistische, antisemitische, antichristelijke en anti-moslim incidenten in het afgelopen jaar 2019. Ze bleken opnieuw te zijn toegenomen, evenals in voorgaande jaren. Een trieste trend waaraan je in dit land bijna gewend raakt.

Het rapport noemt twee soorten incidenten: 'acties' (aanvallen op mensen en eigendommen zoals fysiek geweld, aanslagen en vernieling van bezittingen) en 'bedreigingen' (woorden, gebaren, inscripties, enz.). De antisemitische incidenten namen het meest toe (+ 27%), na de sprong van + 74% in 2018 vergeleken met 2017. Let wel, het gaat alleen om gevallen waarvan aangifte is gedaan. In Frankrijk wonen ongeveer 600.000 Joden, dat is de grootste Joodse gemeenschap in Europa, en de derde wereldwijd, na Israël en de Verenigde Staten. Volgens een recent onderzoek is 70% van de Franse Joden wel eens geconfronteerd met een antisemitische actie of bedreiging, en voelt ruim 80% zich momenteel bedreigd. Dat gevoel

speelt een belangrijke rol in de *aliya* vanuit Frankrijk; de afgelopen twintig jaar zijn 60.000 Joden uit dit land vertrokken naar Israël.

Wanneer je de aantallen incidenten afzet tegen de omvang van de bevolkingsgroep dan blijkt dat de Joodse gemeenschap verreweg het meest te lijden heeft: 645 incidenten op ongeveer 600.000 mensen. Frankrijk telt bijna tien keer zoveel Moslims, toch telde het rapport 'slechts' 54 anti-Moslim incidenten, waaronder twee gewapende aanvallen op moskeeën waarbij enkele gewonden vielen. Er waren 1050 antichristelijke incidenten.

In de media en door de traditionele politieke partijen wordt Jodenhaat doorgaans uitsluitend verbonden met zogenaamde extreemrechtse groeperingen die de eigen natie ophemelen, zich afzetten tegen immigratie van buiten Europa. Een deel van de anti-Joodse incidenten komt inderdaad uit die hoek, zoals de bekladde van Joodse graven en Joodse winkels met hakenkruizen.

Bekladding en vernieling op de Joodse begraafplaats van Westhoffen (Elzas), 4 december 2019.

De meeste uitingen van Jodenhaat komen echter van andere kanten. Ten eerste van linkse groeperingen die sterk gekant zijn tegen de staat Israël, die zij beschouwen als een vorm van Westers neokolonialisme. Dit antizionisme leidt tot boycotacties gericht tegen de staat

Israël, waarvan het bestaansrecht in twijfel wordt gesteld. Vaak gaat dit antizionisme gepaard met een hatelijke afkeer van Joden als zodanig – afgeschilderd als handlangers van het kapitalisme. Waar de Joodse gemeenschap echter het meest te lijden heeft is het islamitische antisemitisme – waarbij alle Joden worden verbonden met het conflict in het Midden-Oosten en op grond daarvan worden beschouwd als vijanden van de Islam. Denk maar aan de vele terreurdaden van de laatste jaren waarbij Joden herhaaldelijk het speciale doelwit waren. In Frankrijk zijn er elk jaar dodelijke slachtoffers van islamitisch geïnspireerde Jodenhaat te betreuren.

Franse commissies Kerk en Israël

Wat heeft dit alles met ons te maken? Heel wat, in feite. Eind 2018 heeft de CNEF, de *Nationale Raad van Evangelischen in Frankrijk*, een colloquium georganiseerd in Parijs, in samenwerking met Joodse organisaties, over de opkomst van antisemitisme en antizionisme, en hoe christenen daarop reageren. Dat was voor het eerst dat de Evangelische beweging zich op landelijk niveau uitsprak over deze problematiek. Het colloquium was een dialoog tussen Joodse en christelijke inleiders. Ook Joodse gelovigen in Jezus spraken mee, wat eveneens uniek te noemen is, want in de Joods-christelijke dialoog zoals die zich de afgelopen decennia heeft ontwikkeld, staan 'Messiaanse' Joden doorgaans buitenspel.

Naar aanleiding van dit colloquium hebben enkele deelnemers, waaronder Evert, de CNEF gevraagd een permanente commissie in het leven te roepen voor de relatie met het Joodse volk. Het voorstel is aangenomen en er is een takenlijst overeengekomen – de nadruk ligt op het leggen van vriendschappelijke contacten met de Joodse gemeenschappen in het land, solidariteit tonen, vormen van anti-Joods denken in eigen kring bestrijden, informeren over de betekenis van Israël voor christenen, en op een integere wijze getuige zijn van Jezus de Messias van Israël. De commissie, waarvan Evert deel uitmaakt, is hiermee aan de slag gegaan. Zij vergadert om de paar maanden, telkens in een andere stad, waar zij een ontmoeting heeft met vertegenwoordigers van de plaatselijke Joodse gemeenschap en leiders van evangelische kerken. Zo ontstaan er bruggen van verstandhouding.

Tegelijkertijd is Evert lid van de Commissie Jodendom van de Franse Protestantse Federatie. De inslag van deze commissie is oecumenisch, zij bereikt vooral de Verenigde Protestantse Kerk in Frankrijk. In feite vult de ene commissie de andere aan, en fungeert Evert als een brug tussen de twee.

Finland

Een ander thema dat ons na aan het hart ligt, is de invloed van het evangelie op cultuur en samenleving en politiek in het huidige Europa. Elk jaar werken we mee aan de *State of Europe* forums, die om het half

jaar worden gehouden in de hoofdstad van het land dat op dat moment het voorzitterschap van de Europese Unie vervult. Ze worden georganiseerd door het Schumann Centrum in Amsterdam in samenwerking met kerkelijke en politieke vertegenwoordigers uit het betreffende land. De bedoeling is samen na te denken over de uitdagingen waarvoor Europa staat en hoe we die als christenen kunnen oppakken – in de kerken, in de politiek, in missionaire en maatschappelijke organisaties. In november was Helsinki aan de beurt. We leverden beiden een bijdrage aan het forum – lezingen en enkele workshops leidden.

Janna leidt de workshop over 'een ander beleid voor natuur en platteland', naast haar de inleiders.

Het forum vond plaats op een historische plek, de 'Missiekerk' in hartje Helsinki. Deze kerk was in de negentiende het middelpunt van het reveil in de Finse Lutherse Kerk, waaruit een krachtige zendingsbeweging is voortgekomen. Hoe kon het ook anders? Reveil, geloofsvernieuwing, leidt er als vanzelf toe dat mensen het verlangen krijgen het geloof aan anderen bekend te maken.

In deze 'missiekerk' werden destijds de eerste generatie evangelisten uitgezonden naar tal van landen overzee. Finland heeft, ondanks zijn geringe bevolking, altijd een grote rol gespeeld in de Protestantse zending. Over de hele wereld waren, en zijn Finse werkers actief.

Pastorwerk

Samen bezoeken we sinds anderhalf jaar de Vrije Evangelische gemeente in Nîmes, die dit jaar zonder pastor is. Het bestuur van de gemeente heeft ons gevraagd om in te springen, op het gebied van prediking en het leiden van diensten. Daarnaast verzorgt Janna een doopvoorbereiding en zal zij de doopdienst in mei leiden. We zouden graag willen dat we meer voor de gemeente konden betekenen, maar dat ervan af wat het bestuur wil voor zolang er geen nieuwe pastor is. Afwachten dus hoe de samenwerking zich ontwikkelt.

Bezoekwerk alleenstaande ouderen

De Protestantse Vereniging voor Assistentie heeft sinds een jaar een nieuwe voorzitter. Met zijn komst is er een andere wind gaan waaien, waardoor zij steeds meer van haar Protestantse wortels wegdrijft. Het huidige streven is om zich zo neutraal mogelijk op te stellen, om daardoor de gunst te winnen van subsidie-gevende instanties. Dit had tot gevolg dat er grote druk op Janna werd uitgeoefend om aan bepaalde 'seculiere' voorwaarden te voldoen opdat de vereniging in aanmerking zou komen voor subsidie van de stad Nîmes.

Omdat Janna zich niet goed in dit nieuwe beleid kon vinden, vond zij het wijzer een stap terug te doen en haar verantwoordelijkheid voor het team vrijwilligers voor het bezoekwerk van alleenstaande ouderen neer te leggen. Wel blijft ze de vrouwen bezoeken met wie ze zo door de jaren heen een goede band heeft opgebouwd. Dit geeft haar veel voldoening, temeer daar ze weet dat het hen veel plezier doet. Er is regelmatig gelegenheid om over geestelijke zaken te spreken.

Intakegesprekken hulpzoekenden

Binnen dezelfde vereniging doet Janna ook mee in een team dat intakegesprekken voert met hulpzoekenden. Er was een gebrek aan vrijwilligers vanwege de technische aspecten van dit werk, je moet op de hoogte zijn van uitkeringen, regelgeving voor asielzoekers, illegaliteit en wat niet al. Het mooie van deze taak is dat de gesprekken met hulpzoekenden plaatsvinden op vertrouwelijke basis. Dit geeft soms mogelijkheden tot goede gesprekken. Ze heeft al heel wat asielzoekers voorbij zien komen, niet alleen uit moslimlanden, maar ook uit andere landen, bijvoorbeeld Brazilië, Spanje, Italië, Armenië en Albanië.

Vrouw en Geloof

De vrouwengroep die maandelijks in onze huiskamer bijeenkomt, gaat door. Het is een plezier om elkaar te bemoedigen via zang, woord en gebed. Soms

zijn er mooie getuigenissen. Het aantal blijft stabiel, tussen vijf en acht vrouwen die gemotiveerd zijn om mee te doen. Er zijn mooie vriendschappen ontstaan tussen alleenstaande vrouwen. Enkele van die vrouwen gingen in op onze open uitnodiging voor mensen die tijdens Kerst alleen thuis zouden zijn, om met ons kerst met een maaltijd te vieren. Het aardige was, dat wij op die dag dus ook niet alleen waren.

Muziek

Het huisconcert in november mag zeer geslaagd worden genoemd. Onze huiskamer was omgezet tot een mooie muziekzaal. Het programma bood afwisselend piano solo en zang begeleid door Evert. Onze vriendin Kamala, sopraan, heeft werkelijk schitterend gezongen. Na afloop bleven de mensen na voor ontmoeting, en soms hele gesprekken, tijdens een *apéro dinatoire* naar de gewoonte van dit land.

Op 22 december was er het kerstconcert, gegeven door dezelfde Kamala en Evert, waarbij Janna teksten declameerde aansluitend bij de composities. Door heel het programma heen kregen de mensen de boodschap mee van de geboorte van de Verlosser, de menswording van Gods Zoon. Via kerstliederen konden ze meedoen in programma. Tot onze verrassing zat de *Grand Temple* van Nîmes helemaal vol.

Lieve vrienden, graag blijven gaandeweg met u verbonden, via dit bulletin houden we u geïnformeerd over ons bezig zijn in dit bijzondere Franse land en elders in Europa. We zijn dankbaar voor uw betrokkenheid en steun. Zo maakt u ons werk mede mogelijk. We bidden u de zegen toe van de Here God, die uw en onze leidman is. Een hartelijke groet,

Evert en Janna

Informatie over boeken, artikelen, conferenties: www.evertvandepoll.com

Tel. (+33) 6 88 02 07 00 – Email yvandepoll@orange.fr

Thuisfront Commissie – Zoom 17-19, 8225 KL Lelystad – 0320 22 60 54 – tfcgaandeweg@gmail.com

Giften – IBAN, NL37 INGB 0008 3286 47 t.n.v. Evangeliegemeente Reveil, o.v.v. Gaandeweg